

UZASADNIENIE

Powód P. K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. tytułem zadośćuczynienia kwoty 5 600,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty. Powód P. K. wniósł także o zasądzenie od tego pozwanego na jego rzecz kwoty 2 220,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Powód P. K. wniósł także o zasądzenie od tego pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda P. K. na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 marca 2017 roku o godz. 16:45 na trasie pomiędzy miejscowościami G. i G. kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) R. C. nie zastosował się do znaku pionowego A7 – ustęp pierwszeństwa i wjechał na skrzyżowanie doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym od strony miejscowości G. samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez powoda P. K.. Na skutek tego wypadku samochód P. K. został rozbity a on doznał skręcenia szyi oraz lędźwiowego odcinka kręgosłupa bez uszkodzeń kostnych kręgosłupa. Miał stłuczoną klatkę piersiową, otarcie naskórka prawej ręki oraz doznał złamania korony siekacza pierwszego po prawej stronie szczęki.

Na miejsce zdarzenia wezwano zespół pogotowia ratunkowego, który przewiózł poszkodowanego do Szpitala (...) w G. gdzie po wykonaniu zdjęcia RTG i badaniu zwolniono go do domu zalecając kontrolę w Poradni Chirurgicznej. Po zdarzeniu powód P. K. był cały obolały miał problemy ze schyłaniem się. Przez trzy miesiące musiał korzystać z pomocy żony M. K., siostry A. Ł. oraz matki E. Ł. w wykonywaniu prostych prac domowych oraz czynnościach życiowych takich jak ubieranie się i rozbieranie. Powód P. K. do dnia 4 kwietnia 2017 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. Na kontroli w Poradni Chirurgicznej zlecono powodowi P. K. rehabilitację, którą odbył za odpłatnością. Powód P. K. odpłatnie konsultowany był przez lekarza chirurga, odbył odpłatną konsultację neurologiczną oraz poniósł koszty stomatologicznej odbudowy korony zęba.

Stan zdrowia powoda P. K. w zakresie narządu ruchu po tym wypadku znacznie pogorszył się. Miał on znaczne dolegliwości bólowe oraz problemy ze schyłaniem się co nie pozwalało mu poradzić sobie samemu z wieloma czynnościami życiowymi.

Biegły ortopeda A. B. ustalił, że obecnie brak jest podstaw do określenia procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda P. K., w zakresie jego narządów ruchu. W ocenie biegłego uraz jakiego doznał on na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 10 marca 2017 roku uległ wygojeniu bez następstw i nie powoduje obecnie żadnej dysfunkcji.

Samochód osobowy sprawcy wypadku R. C. ubezpieczony był w dniu 10 marca 2017 roku od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W..

Powód P. K. dokonał zgłoszenia do (...) S.A. z siedzibą w W. szkody osobowej z OC sprawcy wypadku. Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. przyjął na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku drogowego i wypłacił już powodowi P. K. tytułem zadośćuczynienia kwotę 549,00 zł oraz kwotę 951,42 zł tytułem zwrotu kosztów.

/ dowód: dokumenty k. 11 – 46 i k.110, akta SR w Głębzcycach II W (...), opinia biegłego A. B. k. 80 – 85, zeznania świadka M. K. k. 106, zeznania świadka A. Ł. k. 106, zeznania świadka E. Ł. k. 106, oraz zeznania powoda P. K. k. 106 i 107 /

Sąd zważył co następuje:

Powództwo P. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się na dokumentach stanowiących dowód w sprawie, których wiarygodności i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawą poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych była również opinia biegłego z zakresu ortopedii A. B.. Opinia ta sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego wymaganą wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, nadto jest rzeczowa, logiczna, spójna, kompleksowo i w pełnym zakresie realizuje postanowienie Sądu zlecającego opinię.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż bezspornym w sprawie jest to, że samochód sprawcy wypadku, w następstwie którego obrażeń ciała doznał powód P. K., ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Jednocześnie pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie kwestionował swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie, a spór w niniejszej sprawie w zasadzie sprowadzał się do ustalenia charakteru obrażeń ciała doznanych przez powoda P. K. oraz ich wpływu na jego funkcjonowanie.

Dlatego też w oparciu o przeprowadzone ustalenia postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że po przyjęciu przez ubezpieczyciela co do zasady odpowiedzialność za to zdarzenie, wypłacenie na rzecz powoda P. K. kwoty 549,00 zł, jako zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę, było dla niego rażąco krzywdzące.

Zgodnie z normą art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35).

W niniejszej sprawie nie było zatem wątpliwości co do możliwości zastosowania powołanej normy prawnej do rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest odpowiedzialnością kontraktową (ex contractu), za ubezpieczającego. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wypadkiem oznacza zatem obowiązek naprawienia szkody majątkowej wynikłej z wypadku, jak i obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Podstawą materialną dochodzonego przez powoda P. K. roszczenia w zakresie zadośćuczynienia jest przepis art. 445 § 1 k.c.

Zgodnie z treścią tego przepisu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, opinii biegłego z zakresu ortopedii oraz przesłuchania samego powoda P. K., Sąd ustalił, iż na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 10 marca 2017 roku doznał on skręcenia szyi oraz lędźwiowego odcinka kręgosłupa bez uszkodzeń kostnych kręgosłupa. Miał stłuczoną klatkę piersiową, otarcie naskórka prawej ręki oraz doznał złamania korony siekacza pierwszego po prawej stronie szczęki.

Stan zdrowia powoda P. K. w zakresie narządu ruchu po tym wypadku znacznie pogorszył się. Miał on znaczne dolegliwości bólowe oraz problemy ze schyłaniem się co nie pozwalało mu poradzić sobie samemu z wieloma czynnościami życiowymi.

Co prawda biegły ortopeda A. B. w swojej opinii nie stwierdził trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda P. K. na skutek wypadku z dnia 10 marca 2017 roku, niemniej zakres obrażeń doznanych przez niego w tym wypadku nie budzi żadnych wątpliwości.

Powód P. K. przez trzy miesiące musiał korzystać z pomocy żony M. K., siostry A. Ł. oraz matki E. Ł. w wykonywaniu prostych prac domowych oraz czynnościach życiowych takich jak ubieranie się i rozbieranie. Powód P. K. do dnia 4 kwietnia 2017 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. Na kontroli w Poradni Chirurgicznej zlecono powodowi P. K. rehabilitację, którą odbył.

W przepisie art. 445 § 1 k.c. dotyczącym zadośćuczynienia pieniężnego, ustawodawca posługuje się pojęciem niedookreślonym „suma odpowiednia”. W bogatym w tej kwestii orzecznictwie ugruntował się aprobowany także i w piśmiennictwie pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia. (por. uchwała Sądu Najwyższego z 8.12.1973 r, III CZP 37/73, Legalis). Dla przykładu tylko sąd wskazuje na pogląd Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (por. wyrok z dnia 13.09.2012r., sygn. I ACa 349/12, Legalis), zgodnie z którym zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę stanowi przybliżony ekwiwalent za doznaną przez pokrzywdzonego szkodę niemajątkową (krzywdę), a zatem powinno ono wynagrodzić doznane cierpienia, utratę radości życia oraz ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć psychicznych. Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze m.in. ich rozmiar i nasilenie np. dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz czas leczenia. Wśród innych okoliczności wpływających na wysokość zadośćuczynienia pojawia się też wymóg ustalenia go w rozsądnych granicach adekwatnych do aktualnych stosunków majątkowych, bo jak wspomniano jego celem jest pokrycie szkody majątkowej, a nie wzbogacenie poszkodowanego. Kwota zadośćuczynienia winna przy tym odpowiadać aktualnym warunkom życiowym i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Przy ustalaniu zadośćuczynienia trzeba również uwzględnić: rodzaj naruszonego dobra, rozmiar krzywdy, stopień winy sprawcy, przyczynienia się pokrzywdzonego do szkody i wiek pokrzywdzonego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4.06.1968 r, I PR 175/68, Legalis).

Uwzględniając powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, że stosownym dodatkowym zadośćuczynieniem dla powoda P. K. będzie kwota 5 600,00 zł.

Dlatego też w oparciu o przepis 445 § 1 k.c. Sąd, według swej oceny, zasądził na rzecz powoda P. K. tytułem należnego mu uzupełniającego zadośćuczynienia od pozwanego ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 5 600,00 zł.

Zdaniem Sądu kwota 5 600,00 zł przyznana powodowi jako zadośćuczynienie za krzywdę doznaną, na skutek wypadku z dnia 10 marca 2017 roku, jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy oraz stopnia natężenia jego cierpień fizycznych i psychicznych.

Ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty zasądzonej tytułem zadośćuczynienia zasądził Sąd na podstawie przepisu art. 481 k.c., od pozwanego ubezpieczyciela zgodnie z żądaniem pozwu.

Powód P. K. wykazał także dokumentami, że poniósł wydatki na leczenie w związku ze skutkami wypadku z dnia 10 marca 2017 roku w postaci odpłatności za rehabilitację, odpłatne konsultacje lekarza chirurga i neurologa oraz poniósł koszty stomatologicznej odbudowy korony zęba. Dlatego też na podstawie przepisu art. 444§ 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. K. dochodzoną przez niego kwotę 2 220,00 zł wraz z należnymi odsetkami.

Rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania uzasadnione są przepisami art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Szczegółowe rozliczenie kosztów procesu zostanie sporządzone przez referendarza sądowego po uprawomocnieniu się wyroku.